

EN BESKRIVELSE AV MITT ARBEID PÅ OSTERØYTUNET S.1 av 3

Jeg vil i denne rapporten gi en beskrivelse av mitt arbeid på Osterøytunet slik det har vært våren 2014, og knytte noen tanker og fagkunnskap til dette.

Jeg har vært lønnet i 10 % stilling gjennom Folkeakademiet, der Rolf Kaland har vært min kontaktperson og samarbeidspartner fra Folkeakademiets side. Jeg har vært fast på Osterøytunet 2 torsdager i måneden. Her har jeg samarbeidet med Lillian Bjørsvik som er aktivitør.

Jeg har drevet musikalsk aktivitet i møte med beboerne på Osterøytunet gjennom flere år, og jobbet på forskjellige måter for best mulig å kunne møte beboernes musikalske ønsker og behov.

Det er min bakgrunn med utdanning i musikkterapi og musikkpedagogikk som former mine tanker om hvordan jeg ønsker å bidra i møte med beboerne på Osterøytunet. Jeg har et overordnet mål om å gi de som kommer til de arrangement jeg står musikalsk ansvarlig for, mulighet til engasjement og deltagelse i et inkluderende musisk felleskap. Min musikkterapiballast har lært meg at alle mennesker bærer i seg evnen til å oppleve musikk og til å kommunisere musikalsk,- og vi har alle også et iboende behov for å være i relasjon til, og å kommunisere med menneskene rundt oss,- for å kjenne at vi er til. Disse evnene bærer vi med oss fra vugge til grav, uavhengig av funksjonsnivå. Dette er viktig for meg når jeg møter mine venner på Osterøytunet, annenhver torsdag, i sang og musikk.

I vårsemestret har vi fylt torsdagene med Generasjonssang på formiddag og Sangkafe på ettermiddag, ofte med konsert i regi av Folkeakademiet, eller konsert der jeg har bidratt sammen med mine musikalske venner, som en del av sangkafeen.

På Generasjonssang kommer en gruppe mammaer med sine babyer, de er fra 3mnd opp til ca 1,5 år, til oss i aktivitetsavdelingen. Her møter de en gruppe av Osterøytunets beboere. Vi har vært opp til 8 mammaer med babyer, og opp mot ca 20 beboere på disse samlingene. Mange av mammaene er knyttet til Osterøytunet, fordi de arbeider der, eller de har et kjært familiemedlem der.

På generasjonssang synger vi sanger og sangleker/danser beboerne kjenner fra sin barndom, og fra tiden da de selv hadde barn. Jeg opplever at disse sangene har mange gode kvaliteter som apellerer til de unge mammaene og barna deres, og mammaene synes det er spennende at sangene har lokal forankring til deres hjemplass, at de forteller noe om deres historie, og at de slik gies mulighet til å gjøre barna kjent med sang og musikk med lokal forankring. De gamle sangene og dansen skaper møteplasser mellom generasjonene, de gir oss en samhandlingsarena hvor vi spontant deler tid og gyldne øyeblikk. Mange av beboerne lar seg engasjere i dette med å minnes sanger fra sin barndom. De kommer på,- og bidrar til felleskapet med sanger de husker. Dette blir ofte kime til en spennende dialog mellom beboerne, der sangen gjenskapes i felleskapet, og historier knyttes til.. Mammaer og babyer

S.2 går beriket hjem og skaper "ringer i vannet", ved å fortelle historiene og synge sangene som skaper gjenkjennelse hos flere i familien. Slik blir de eldre i Generasjonssanggruppen viktige ressurspersoner og tradisjonsbærere som videreformidler sin barnekultur til de yngre generasjoner. Her skaper vi en mestringsarena der beboerne løftes frem både i og utenfor sykehjemmet som viktige kulturformidlere.

Viktigst i Generasjonssang er dog det spontane samspillet, gleden, leken og vitaliteten som oppstår i møtet mellom de små barna, deres mammaer, - og de eldre i sang og dans....En liten hånd rekkes mot en stor furet arbeidsneve, blikk møter blikk, barna tumler rundt, danser,krabber ,klapper i hendene og viser hvor store de er ,-til smilende, milde ansikt og klappende hender i en stor ring rundt dem....Og kanskje var det nettopp "Sigurd står og sagnar ved" som var den sangen eller musikalske lydbroen mellom nuet og fortid, som minnet en dame med uro i kroppen,- om trygge omsorgsfulle nære relasjoner fra fortiden , slik at hun i nuet fant roen og tryggheten,- og valgte å bli enda en stund til i det glade lekne felleskapet med oss.

Sangkafeen er et tilbud til alle som liker å synge med, lytte til sang , trø takten, eller svinge seg i valsen, -eller kanskje hadde de bare behov for å være del av et felleskap.

Ofte er vi både 40 og 50 mennesker med i denne sammenheng. Noen pårørende finner også vegen til sangkafeen, og synes arrangementet gir en god ramme for samvær med deres kjære.

På sangkafe er kaffe og kake en naturlig del av det hele, det får praten i gang. Deretter er allsangen det bærende elementet. Sangene har jeg plukket ut , og sangvalgene skal understreke årstid og det som rører seg i tiden. Når jeg plukker ut sanger til allsangheftene , er det i dialog med beboerne. En overordnet målsetting i denne sammenheng er at det skal være sanger beboerne kjenner seg igjen i, og at sangheftene skal romme sanger fra forskjellige sjangre, slik at mange kan oppleve å bli møtt med noe de liker å være delaktig i.

Nettopp dette med kjente sanger, der sangene vekker kjære minner, og bygger bro mellom fortid og nåtid er viktig. For mange er kortidsminnet svekket, mens det som er langt tilbake huskes. Det kan gjøre godt i en tid som kanskje er preget av at helsen svikter, man savner kjære personer, og man opplever seg trist og lei over ikke å makte det man før greide , at sangene kan minne om det som var, bidra positivt til å gjenskape historie og gi opplevelse av at fortid og nåtid er bundet sammen. Dette dreier seg jo om opplevelsen av å ha identitet, noe som er viktig når man som følge av aldring mister taket i egen historie, og mangel på forankring i tro på hvem man er skaper forvirring og opplevelse av tristhet.

Noen av beboerne er med med i "Pensjonistkoret" som i lang tid også har vært en viktig del av sangarrangementene. De har øvd på Osterøytunet, med sin dirigent, og de har ofte opptrått på sangkafe`. Sykdom blandt medlemmene har gjort at koret dessverre har vært lite aktivt denne våren. Mange har forlenget rundet sine 90 år, dirigenten inkludert. En av korets medlemmer har imidlertid vært aktiv som forsanger på sangkafene våre. Dette har

S.3 vært til gjensidig inspirasjon for mannen og for beboerne. Min rolle i dette er å se muligheter for deltagelse, og å skape arenaer som gjør musikalsk deltagelse mulig.

Jeg håper å få fortsette og videreutvikle arbeidet med både Sangkafé og Generasjonssang også i 2015.. Jeg opplever at vi får positive tilbakemeldinger fra beboere, pårørende og pleiere på Osterøytunet i forhold til disse tingene. Jeg ser også muligheten for at jeg kan møte beboere i individuelle sammenhenger eller i mindre grupper der jeg kan bruke sang og musikk som kommunikasjonsmiddel der ordene ikke strekker til. Jeg ser at mange beboere har et stort potensiale for å være musisk aktive gjennom sang, dans og musikalsk reminisens, og jeg opplever at deltagelse, felleskapsopplevelse, og det å bli sett og bekreftet for noe man mestrer, gjør mye med selvfølelse og opplevelsen av å være verdifull som person. Sang og musikk er blandt viktige ressurser mange eldre bærer med seg ved at det har vært knyttet til rituelle handlinger/ og viktige hendelser i livet. Sang og musikk har for mange også vært en betydningsfull hobby, og de fleste har et forhold til sin skolesang, som nok var viktigere før enn den er nå. Sang og musikk vekker følelser som gir liv til minner, og mange formidler sin historie gjennom sangen.

Ved å være musisk aktiv opplever man følelse av helhet der tanker ord og kroppsopplevelser henger sammen. Gjennom sangen, dansen og samspillet forenes et menneskes indre og ytre verden og man får uttrykke sine følelser og stemninger. Opplevelsen av felles puls, rytme, melodi og tekst gir felleskapsopplevelse som swinger og skaper betydningsfulle her og nå øyeblikk og herlig tilstedeværelse . Fornemmelsen av den gode opplevelsen bærer vi med oss i kropp og sjel.

21.06.14

Mvh Eva-Marie S Toppe,

Toppevn 77, 5136 Mjølkeråen

Tlf 97769649